

ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา
เรื่อง ให้ธุรกิจการให้บริการซ่อมรถยนต์
เป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน
พ.ศ. 2546

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 35 เบญจ และมาตรา 35 อัฐแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2541 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกอบกับมาตรา 3 มาตรา 4 และมาตรา 5 แห่งพระราชกฤษฎีกา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินและลักษณะของหลักฐานการรับเงิน พ.ศ. 2542 คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ในประกาศนี้

“ธุรกิจการให้บริการซ่อมรถยนต์” หมายความว่า การประกอบธุรกิจหลักในการให้บริการซ่อมบำรุงรักษาเครื่องยนต์ และหรือซ่อมตัวถังและอาจมีการให้บริการทำสี บำรุงรักษารถยนต์รวมทั้งส่วนควบอื่น และอุปกรณ์ของรถยนต์ด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะให้บริการภายในหรือภายนอกสถานประกอบการ

“รถยนต์” หมายความว่า รถยนต์ส่วนบุคคล รถยนต์สาธารณะ และรถยนต์บริการตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

ข้อ 2. ให้ธุรกิจการให้บริการซ่อมรถยนต์ เป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน

ข้อ 3. ผู้ประกอบธุรกิจต้องจัดให้มีหลักฐานการรับเงินตามข้อ 4. และมอบให้แก่ผู้บริโภคในทันทีที่รับเงินหรือค่าตอบแทนการให้บริการซ่อมรถยนต์

ข้อ 4. หลักฐานการรับเงินที่ผู้ประกอบธุรกิจออกให้แก่ผู้บริโภคตามข้อ 3. ต้องมีข้อความเป็นภาษาไทยที่สามารถเห็นและอ่านได้ชัดเจน มีขนาดของตัวอักษรไม่เล็กกว่าสองมิลลิเมตร และต้องใช้ข้อความที่มีสาระสำคัญและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อและที่อยู่ของผู้ประกอบธุรกิจและของผู้มีอำนาจออกหลักฐานการรับเงิน
- (2) วัน เดือน ปีที่ผู้บริโภคส่งมอบรถยนต์ให้ซ่อม และ วัน เดือน ปี ที่ผู้บริโภครับมอบรถยนต์เมื่อซ่อมเสร็จ
- (3) วัน เดือน ปี ที่รับเงินหรือค่าตอบแทนการให้บริการซ่อมรถยนต์
- (4) รายละเอียดเกี่ยวกับยี่ห้อ รุ่น หมายเลขเครื่องยนต์ หมายเลขตัวถัง และหมายเลขทะเบียนของรถยนต์ที่ทำการซ่อม
- (5) ระยะเวลาการใช้ของรถยนต์ในวันที่รับมอบเพื่อซ่อมและในวันที่ซ่อมเสร็จ
- (6) รายการที่ทำการซ่อม
- (7) ราคาค่าบริการซ่อมรถยนต์ (ค่าแรง)